

[Askjær Jørgensen.]

ved, om det er rimeligt at stille det op sådan.

Mit spørgsmål har baggrund i det forhold, at dansk erhvervsliv i praksis rummer en masse forskellige virksomheder med specielle produktioner, hvortil der kræves folk, som der slet ikke findes uddannelse til i det bestående system, og at udviklingen hastigt bevæger sig i den retning, at de gammeldags begreber om fagområder er på vej ud af samfundet.

En mængde nye produktionsformer vil kræve, at virksomhederne selv uddanner deres medarbejdere, og om få år vil langt den største del af de medarbejdere, der er beskæftiget med praktisk arbejde, være folk, der ikke har gennemgået traditionelle uddannelser, men som specialvirksomhederne selv har uddannet til specielle produktioner med en ny teknik, som man slet ikke ved noget om i det bestående uddannelsessystem. Jeg tror, produktionsmetoderne løber hurtigere, end man kan følge med til i et uddannelsessystem. Jeg vil bede om, at man også tager det i betragtning.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

De fleste af ordførerne har formuleret sig sådan, at de ikke egentlig fik sagt, at de var for EFG-loven, men at de i alle tilfælde ikke var imod EFG-lovforslaget.

I øvrigt var der angående det konkrete lovforslag en lang række betænkeligheder, som jeg selvfølgelig håber vi kan få udryddet under udvalgsbehandlingen.

Der er enkelte problemer, som er blevet omtalt af flere ordførere; således lagde hr. J. K. Hansen ud med spørgsmålet om praktikpladser, et spørgsmål, som senere blev gentaget af andre ordførere.

Der er sagt lidt om dette spørgsmål i selve lovforslaget, nemlig i bemærkningerne, hvor det understreges, at der har været et problem med praktikpladserne, og at staten har set sig nødsaget til i forbindelse med bekæmpelse af ungdomsarbejdslosheden at skaffe et antal pladser; jeg tror, det er omkring 800. Det siges direkte, at vi også mener, man kan gribe ind på forskellige andre måder.

Hr. J. K. Hansen rejste det konkrete problem om godtgørelsesordningens indflydelse på muligheden for at skaffe en praktikplads tidligt, eller hvordan man nu præcist skal formulere det. Det er rigtigt, at det er et problem, som vi selvfølgelig må se at få løst. Jeg har ikke i dag nogen løsningsforslag, men det må

vi naturligvis finde frem til. Jeg mener, hr. Chr. Christensen havde megen ret i, at den foreslåede godtgørelsesordning også ville kunne hjælpe på problemet med praktikpladser.

Så har flere ordførere været inde på spørgsmålet om 10. skoleår, og de fleste har næret bekymring for, at man ved at vedtage dette lovforslag i virkeligheden ville fjerne det 10. skoleår fra folkeskolen. Det kan man slet ikke sige der er tale om. I den periode, hvor EFG-loven har fungeret som forsøgslov, er 73 pct. af de elever, der starter en EFG-uddannelse, kommet enten med en realeksamen eller en 10. klasse eksamen, medens kun 24 pct. er kommet direkte fra 9. klasse. Det vil jeg i øvrigt beklage; jeg så gerne, at der var flere, der gik direkte fra 9. klasse over i en erhvervsfaglig grunduddannelse. Men der er altså ikke baggrund for den bekymring, som adskillige ordførere har givet udtryk for.

Jeg skal ikke gentage den diskussion om landbrugsuddannelserne, vi havde sidst, da vi udsatte revisionen af EFG-loven – jeg går ud fra, at vi vender tilbage til det spørgsmål under udvalgsbehandlingen – ligesom jeg heller ikke på nuværende tidspunkt skal komme ind på selve den tekniske udformning af godtgørelsesordningen og dermed også fondsdannelsen; det vender vi også tilbage til i forbindelse med det konkrete lovforslag.

Så har jeg nogle enkelte bemærkninger til nogle af ordførerne. Jeg kan erklære mig enig med hr. Ivar Hansen i ønsket om at få nogle styrkede erhvervsuddannelser og nogle kvalificerede alternativer til de akademiske uddannelser.

Hr. Ivar Hansen spurgte, hvordan det var med tilgangen til EFG og mesterlæren, og jeg tror, at både hr. Freddy Madsen og hr. Steen Folke har været inde på det samme spørgsmål, idet de dog gav et svar til hr. Ivar Hansen. Det er således, at lærlingetilgangen er steget med ca. 3.000 i det sidste år. Mange af ordførerne har argumenteret for, at man ikke kunne eller burde have nogen godtgørelse i basisåret, fordi det fik konsekvenser for det 10. skoleår eller for 1. g. Jeg skal ikke gentage hele argumentationen, men blot fremhæve, at hvis man går ind i en traditionel lærlingeuddannelse, har man jo ikke noget problem med en godtgørelse i basisåret. Derfor er det vel meget forklarligt, at der er sket den udvikling, som vi her kan se dokumenteret talmæssigt.

Hr. Ivar Hansen spurgte, om man nu løste